

Dem de dicitur ad uero de equalitate virtutu
 Et circa h qd dicitur sex. ¶ Prio vtru virtus
 possit esse maior vel minor ¶ Sed vtru oes
 virtutes snt in eodē existētes snt eqles. ¶ Ter
 cio de pparacione virtutu moralium ad intellectuales
 Quarto de pparacione virtutu moralium ad invicē
 Quinto de copacione virtutu intellectualium ad invicē
 Sexto de pparacione virtutu theologiarum ad invicē.
Ad pmo sic pcedit. videt qd virtus nō possit
 esse maior et minor. Et em apoc. xxi. qd las
 tera ciuitatis iheroslm snt eqle. p hęc aut signatur
 virtutes ut glofa ibidē dic. g. oes virtutes snt eq
 les. nō ergo pot esse virtus maior virtute. ¶ P. ome
 illud cuius ratio dicitur in maxio nō pot esse mai
 vel minul. h ratio virtutis dicitur in maxio. ē enī s
 tu vltimū potēte ut phus dic in pmo de celo. et
 aug. enā dicit in ho de libero. ar. qd virtutes snt
 maxia bona quibz nullus pot male vti. g. videt qd
 virtus nō possit esse maior t minor. ¶ P. quātital
 effectus pensatur fm virtute agētis. h virtutes p fce
 q snt virtutes in hie snt a deo cuius virtus ē vni for
 ms t in hie. g. videt qd virtus nō possit esse maior
 virtute. ¶ Sed dicitur vbi dicit qd pot esse augmētū t sup
 abūdanā p esse mēqūital. h virtutibz mēms
 tur sup abūdanā t augmētū. Et em marth. v. m
 si abundauit iusticia vna plus qd scribar et phas
 rīseos nō mtrabitur in regnū celoz. et pū. x. vj.
 Et in abundanti iusticia virtus maxia ē. g. videt qd
 virtus possit esse maior t minor. **R**ñho. dicitur qd
 cū qritur vtru vna virtus sit maior alia. dupl m
 elligi qstio pot. vno mō m virtutibz spē dicitur et
 sic manifestū ē qd vna virtus ē alia maior. sp enim
 causa pcedit ē suo effectū. et m effectibz tāto aliqd ē
 potius qto ē cause p p m qus. manifestū ē aut ex
 dōcis qd cā t radice hōiani tom ē rō. et iteo p rite
 tia qd p hie rōne pferur m vōitate alijs virtutibz
 moralibz p hie rōne vni appetitū m quātū pūci
 pat rōne. et m hīs etiā rōne ē vna altera maior
 qto mag ad rōne accedit. vñ iusticia q est m
 vōitate pferur alijs virtutibz moralibz. et forti
 tudō q ē m inasabili pferur rōne q ē m cupit
 scabli. q minus pūcipat rōne ut patz m. vij. eth.
 Alio mō pot melligi m virtute eoz eundē spē qz
 sho. et sic h ea q sup dca snt cū de mēhoibz hōis
 um agēt. virtus dupl pot dici maior t minor. vno
 mō h se ipam. Alio mō ex pte pūcipātis subie
 cti. Si g h seipam p dēret. mag tūto vel pūctus
 eius atredidit h ea ad q se extendit. quicuqz aut
 hō virtute aliqua pura r pantiā hō ipam qrit ad
 oia ad q se r pantiā extendit qd de sciētia t de arte
 nō dēngit. nō enī qcuqz ē g rāmaticus scit omnia
 q ad gramaticā pūct. et h h bñ dixerūt dōic
 ut simplicius dic m cōmō p dēcamōz q virtus
 nō recipit mag t minus sic sciētia t ars. eo q rō
 virtutis dicitur m maxio. Si vero dicitur virtus
 ex pte subiecti pūcipātis sic dicitur virtute ēē ma
 iore vel minore hie h diūsa r pā m nob hie m di
 ūsis hōibz. qz ad attingēdū mediū virtutis qd est
 fm rōne rectā vniū ē melius dīspōsitus qd ali
 ul. vel ppter maiorē assuetudinē vel ppter meliorē
 rē dīspōsiōē nature. vel ppter pūcipātis iudi

Hic dicitur ad vno t eodē snt equalit mtenē. Dic enī apls. j. ad
 corinth. vij. vnusquisqz p pūū donū hōz a deo ali
 us quidē sic alius aut sic nō est vniū donū ma
 gis p pūū alicuiū qd aliud h oēs virtutes dono vi
 mūtas quilibz eqlier hōr. g. videt qd nō oēs vir
 tutes snt eqles m vno t eodē. ¶ P. h oēs virtutes
 essent eq mtenē m vno t eodē. seqrē q quicuqz
 excedēt alicui m vna virtute excedēt ipm m oī
 bus alijs virtutibz. h hōz esse fallū. qz diūsi sōi de
 diūspōsitōibz pūcipue laudātur sic abrahā de fide
 moises de māsuetudine. Job de patiēcia. vñ tē q
 libz dēflore cātatur m ecclia. nō ē inuentus hōis
 illi q d hōare lege excellēt eo q quilibz hōis p
 rogatiūa alicuius virtutis nō g oēs virtutes snt
 eqles m vno t eodē. ¶ P. qto hōis ē mtenē
 tanto homo hō ipm dēlabiliū et pūptius opa
 tur actū vniū virtutis qd actū alterius. nō g oēs
 virtutes snt eqles m vno t eodē. ¶ Sed dicit qd
 aug. dicit m. vj. de cōtra. q quicuqz snt eqles m
 fortitudīne eqles snt m prudēcia t r pantiā et sic
 de alijs. hō aut nō est m h oēs virtutes vniū hōis
 essent eqles. g omēs virtutes vniū hōis snt eq
 les. **R**ñho. dicitur qd quātitas virtutis sic ex
 dōcis patz p atredidit dupl. vno mō h rōne spē et
 sic nō ē dubiū qd vna virtus vniū hōis ē maior
 qd alia. sic caritas fide t spē. Alio mō pot atredidit h
 pūcipāciōne subiecti pūct. s. incedit tūto vel remi
 titur m subiecto. et h h oēs virtutes hōis snt eq
 les quādā eq litate p pōitiōis m qritū equaliter
 crescūt m hōie sic digiti manus snt m eqles fm
 quātitate hōie eqles h p pōitiōē cū p pōitiō nālī
 augeātur. hōis aut eq litate opōret eodē mō
 rōne accipere hōie t cōnexiōis. eq litate enī ē quedā
 cōnexiō virtutis h virtutis. dē m aut sup q rō con
 nexiōis virtutis pot dupl r assig nari. vno mō fm
 intellectu eoz q melligit p has qto virtutes q
 tuoz d dōiōnes g nales virtutū quaz vna snt m
 mōtū cū alijs m qualibz materia. et snt virtus m q
 libz materia nō pot dici eq litas m hōie t oēs istā
 cō dōiōnes equalēs. et hōe rōne eq litans virtutū